Secunda Tabula Chronologica Congregationum de Auxiliis, Anno 1599., & initio anni 1600. ſub Clemente VIII. Pontifice Maximo Romæ habitarum.

Quo tempore habitæ ſunt Congregationes, & conferentiæ verbo, & ſcripto, ut inveniretur aliqua via concordiæ inter FF. Prædicatores, & PP. Societatis Jeſu.

PRÆSIDENTES.	CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	MATERIA.	DECISIONES.
Præſidebat primo ſolus Illuſtriſſimus Cardinalis LUDOVICUS MADRUTIUS.	I.	22.	Februarii.	R. P. Generalis Prædicatorum proteſtatur, nihil ſibi, aut ſuis contra Patres Societatis univerſaliter, ſed ſolum contra Molinam. R. P. Generalis Societatis reſpondet, in Molina non tot reprehendenda, quot in Dominico Bannez.	Ordinatum, ut utraque pars ſcripto ſignaret propoſitiones, quas judicant neceſſario admittendas in hac controverſia. Cum partes non convenirent de ſtatu quæſtionis, decernitur, ut geſta referantur Sanctiſſimo.
In Tertia vero Congregatione adjuncti ſunt.	II.	ultima	Februarii.	FF. Prædicatores juxta Mandatum deſignant ſex propoſitiones ex libro Molinæ, quarum contrarias de fide admittendas eſſe, cenſent. PP. Societatis deſignant alias ſex per modum quæſtionum, dicentes, ſe non defendere Molinam, cujus librum relinquunt cenſurandum Cenſoribus, a Sancta Sede deputatis.	Sanctiſſimus decernit, ut Illuſtriſſimi Aſculanus, & Bellarminus etiam interſint, & ordinent cum Madrutio omnia, conſideratis contentis in Apologia FF. Prædicatorum. C. Madrutius menſe Majo refert omnia geſta Sanctiſſimo.
Illuſtriſſimi DD. Cardinales Aſculanus, & Bellarminus. *Vocati ſunt.* Reverendiſſimus Pater Hieronymus Xaviere, Generalis Fratrum Prædicatorum. R. P. F. Didacus Alvarez. R. P. F. Raphael a Ripa. Et alius Theologus Cardinalis Aſculani.	III.	4	Martii.	Illuſtriſſimus Cardinalis Madrutius refert omnia geſta SS. Clementi VIII. in Congregatione S. Officii. Illuſtriſſimus Madrutius deſumit octo propoſitiones ex Apologia FF. Prædicat. eaſque tranſmittit ad utramque partem. 1. Utrum ante bonum uſum liberi arbitrii, quem ex innata libertate homo habiturus eſt, ut diſponatur ad juſtificationem, aut ad vitam æternam perveniat, ponenda ſit in Deo prædeſtinatio, & præſcientia? 2. Utrum, ſi ponatur talis prædeſtinatio, vel præſcientia, nulla homini libertas relinquatur in actionibus, quibus ad juſtificationem diſponitur, aut ad vitam æternam pervenit? 3. Utrum Divina prædefinitio, & prædeſtinatio ſit cauſa efficiens, mediantibus efficacibus Divinæ gratiæ auxiliis de ſe, & ut ſunt a Deo, actuum humanorum? 4. Utrum aliqua auxilia gratiæ ſint de ſe efficacia ad efficiendum, quod liberum arbitrium conſentiat auxilio? An vero ab ipſo libero arbitrio, pro ſua ſola, & innata libertate, hujuſmodi auxilia gratiæ efficacia, vel inefficacia reddantur? 5. Utrum Divina prædeſtinatio ſit diminuta in effectibus, ſeu mediis neceſſariis ad juſtificationem, & ſalutem? 6. Utrum prædeſtinatio ſe efficaciter extendat, tanquam ad effectum infallibilem, ad bonum illum uſum liberi arbitrii, quem homo prædeſtinatus habet, dum auxiliis prævenientis gratiæ ſe applicat libere illis bene utendo? 7. An potius talis uſus ſit duntaxat præſcitus a Deo, non autem prædeſtinatus, aut prædefinitus?	Mandat Sanctiſſimus, ut Patres Societatis amplius explicent ſuum ſenſum, & diſcutiantur puncta, in quibus videtur eſſe controverſia. Quod ut fiat, Cardin. Madrutius mittit, ut ambæ partes ſeſe explicent in tribus articulis ſeqq. 1. Liberum arbitrium ad actus, quibus ad juſtificationem diſponitur, & ad vitam æternam pervenit, concurrit ex innata libertate, ut cauſa ſecunda, & proxima mota a prima efficacis gratiæ auxilio. 2. Auxilia Divinæ gratiæ, ut ſunt a Deo, & ex ſe, includunt reſpectum ad conſenſum futurum liberi arbitrii, tanquam cauſa ad effectum; non vero tanquam aliquid, a quo pendeat efficacia auxilii ad movendum ipſum liberum arbitrium. 3. Auxilia gratiæ ſufficientis in hoc ſenſu redduntur inefficacia, quod ponente homine obicem per liberum arbitrium, non conſequuntur illum effectum, ad quem ex ſuo genere diſponebant; nunquam tamen contingit, quod homo reddat inefficacia illa auxilia, quibus movetur a Deo in inſtanti juſtificationis; cum de ſeſe, & ut veniunt a Deo, ſint efficacia.
R. P. Claudius Aquaviva, Generalis Societatis.		16.	Maii.	8. Utrum talis bonus uſus ſit ratio, vel conditio prævia, ſine qua non, prædeſtinationis? His reſpondent tam FF. Prædicatores, quam PP. Societ. Mox FF. Prædicatores replicant contra reſponſum PP. Societatis. Iterum reſpondent PP. Societ. ad replicam FF. Prædicat., qui hanc ſecundam reſponſionem etiam impugnant.	
R. P. Michael Vaſquez.		21.	Maii.	PP. Societatis reſpondent ad ſolum primum articulum ex illis tribus, & explicant ſeptem propoſitionibus rationem auxilii efficacis in communi, & non modum efficaciæ. FF. Prædicat. admittunt ſeptem illas propoſitiones; ſed dicunt, explicandum eſſe modum efficaciæ.	
R. P. Petrus Arrubal.		27.	Maii.	FF. Prædicatores mittunt quinque propoſitiones circa modum efficaciæ, aſſerentes, quod ſit vera, & realis; pendens a Decreto Dei determinante voluntatem noſtram infallibiliter, ſalva libertate. Eadem die PP. Societatis traſmittunt alias quinque propoſitiones de prædeterminatione phyſica, quas dicunt aſſeri a FF. Prædicat.	
R. P. Chriſtophorus Cobos.		28.	Maii.	FF. Prædicatores reſpondent, PP. Societatis debere declarare, quid ipſi, non quid alii ſentiant.	
		8.	Junii.	PP. Societatis ex mandato Illuſtriſſimi Card. Madrutii ſenſum ſuum aperiunt quinque propoſitionibus, quibus efficaciam gratiæ verbis ambiguis explicant ex congruitate præviſa a Deo per Scientiam mediam.	
		27.	Junii.	FF. Prædicatores exhibent Illuſtriſſimo Card. Madrutio Memoriale, in quo, repetitis omnibus, quæ geſta fuerant, oſtendunt, quod Patres Societatis nolint declarare mentem ſuam evidenter. Eadem die Illuſt. Card. Madrutius præcipit Patribus Societatis, ut clare, ac diſtincte ad illos tres articulos reſpondeant.	
		8.	Julii.	Patres Societatis reſpondent Memoriali FF. Prædicatorum. Illuſtriſſimus Card. Madrutius tranſmittit Reſponſionem illam ad Memoriale Fratribus Prædicatoribus. Aliquo poſt tempore idem Illuſtriſs. D. mittit ad utramque partem duo puncta circa efficaciam Divinæ gratiæ. Mox FF. Prædicatores breviſſimam reſponſionem exhibent, affirmantes, totam efficaciam gratiæ eſſe a Deo. Patres Societatis dant prolixum Scriptum 27. numeris diſtinctum. Illuſt. Card. Madrutius jubet FF. Prædicatoribus, ut annotent, quid ſibi diſpliceat in Scripto Patrum Societatis. FF. Prædicatores obediunt, & exhibent aliquas obſervationes. Illuſt. Cardinalis Madrutius tradit has obſervationes Patribus Societatis, qui reſpondent, & ex illis colligunt octo propoſitiones, in quibus dicunt conſiſtere totam controverſiam inter ſe, & FF. Prædicatores. In his tranſigitur totus hic annus 1599.	
				Initio Anni milleſimi ſexcenteſimi.	
		12.	Februarii.	FF. Prædicatores offerunt Illuſtriſs. D. Cardinali Madrutio Animadverſiones ad Reſponſionem Patrum Societatis Jeſu. Illuſtriſſimus eas eodem die tranſmittit ad Patres Societatis.	
		16.	Februarii.	Patres Societatis offerunt Illuſtriſſimo D. Madrutio Scriptum breve contra phyſicam prædeterminationem. Rogant, ut FF. Prædicatores reſpondeant. Illuſtriſſimus D. Madrutius tradit illud Scriptum P. Procuratori Generali FF. Prædicatorum, qui dicit, jam reſponſum eſſe; iterum tamen ipſe nomine proprio reſpondet.	
				Orator Regis Catholici nomine Regis urget definitionem.	
		16.	Aprilis.	Moritur Illuſtriſſimus Cardinalis Madrutius.	
		20.	Aprilis.	PP. Societatis tradunt Memoriale SS. Papæ, in quo parum ſubmiſſe loquuntur. Sanctiſſimus tradit illud P. Generali Prædicat., qui curat, ut ad illud reſpondeatur.	
		ſub finem	Aprilis.	Patres Societatis tradunt Scriptum, quo ex variis concluſionibus, in Hiſpania defenſatis, conantur probare, ſuam ſententiam eſſe communem. Huic Scripto reſpondent FF. Prædicatores, qui aliud ſtatim tradunt, probantes ſuam ſententiam ex D. Auguſtino, & D. Thoma.	
		10	Maii.	Reſpondent PP. Societatis; contra quorum Reſponſionem FF. Prædicatores exhibent Animadverſiones. Iterum PP. Societatis exhibent aliud Memoriale Sanctiſſimo Papæ per manus unius Patris, qui dicit, ſe illud tradere nomine proprio. Sanctiſſimus reſpondet, ut eat ad Cardinalem Aſculanum, & cum illo agat de modo concordiæ. Huic Memoriali reſpondent FF. Prædicatores menſe Auguſto: interim vero celebrantur 20. Congregationes; de quibus tabula ſequenti.	

Tertia Tabula Chronologica Congregationum de Auxiliis Anni 1600. ſub SS. Papa Clemente VIII. Romæ habitarum.

PRÆSIDENS.	CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	MATERIA.	DECISIONES.	CONGREGATIONES VIDENDÆ.
Præſidet nomine S. S. Fr. Propertius Reſta de Talleacotio, Epiſcopus Geruntinenſis, & Cariathenſis.	I.	23	Aprilis.	SS. Clemens VIII. convocatos ad ſe Conſultores per tres horas alloquitur: præcipit, ut iterum conveniant, in breviorem formam contrahant Cenſuram, eamque ſubſcriptam ad ſe deferant.		*Videnda eſt Congregatio 2. cum 3. & 8. anni 1601.*
		24	Aprilis.	I. Propoſitio Molinæ: Quod non detur concurſus Dei prævius, applicans cauſas ſecundas ad operandum, quia Deus, & cauſa ſecunda ſunt duæ cauſæ partiales, & alias tolleretur libertas voluntatis humanæ.	Cenſent, hanc propoſitionem eſſe Molinæ, & eum in illa non diſcedere a ſemitis Pelagii, ex ſcopo, quem habet, ut ſcilicet tolleret gratiam, ne arbitrii libertas tolleretur.	
	II.	28	Aprilis.	II. Propoſitio Molinæ. Poteſt homo ſolis naturæ viribus aſſentiri myſteriis revelatis, quia revelata ſunt, actu tamen mere naturali: & homini ſic aſſentienti Deus ex certa lege dat gratiam, ut eundem aſſenſum eliciat, ut oportet ad ſalutem.	Cenſent, hanc eſſe Molinæ, & Pelagianam, ac Semipelagianam, ex Bellarmino, ſed magis ex D. Auguſtino.	*Videndæ ſunt 2. 3. & 5.*
CONSULTORES.	III.	2	Maii.	III. Hominibus eatenus data eſt poteſtas filios Dei fieri, quia, ſi ex naturalibus conentur, illis aderit Deus, ut fidem, & gratiam conſequantur; alias non eſſet verum, quod Deus vult, omnes homines ſalvos fieri.	Cenſent, eſſe aſſertam a Molina, & eſſe Semipelagianam.	*Videnda eſt 6. cum 13.*
Fr. Julius Sanctutius a Monte Filatrano, ex Ordine FF. Minorum, Epiſcopus Sanctæ Agathæ-Gothorum.	IV.	5	Maii.	IV. Poteſt homo actu naturali aſſentiri revelatis, & poſtquam edoctus fuerit, aſſenſum ſupernaturalem eſſe neceſſarium, ex ſolis naturæ viribus poteſt optare, & conari, ita aſſentiri; immo & petere auxilium ſupernaturale ad illum aſſenſum, & ſatagere, ſe diſponere ad illud.	Cenſent, eſſe Molinæ, ſed Pelagianam, & Semipelagianam.	*Videnda eſt 7. cum 15.*
	V.	8	Maii.	V. Deus ſemper paratus eſt conatus noſtros adjuvare, ſed etiam quandoque excitat liberum arbitrium noſtrum torpens, ac ſopitum.	Cenſent, eſſe a Molina aſſertam contra definitionem Concilii Arauſicani ſecundi Canone ſexto.	*Videnda eſt 7. cum 17.*
D. Lælius Landus Sueſſanus, Epiſcopus Neritonenſis.	VI.	13	Maii.	VI. Auxilium ſupernaturale gratiæ non eſt neceſſarium, ut homo aſſentiatur myſteriis fidei actu mere naturali; nihilominus Deus quandoque ad hoc etiam illud confert.	Cenſent, Molinam in hac propoſitione inſiſtere veſtigiis Caſſiani.	*Videnda eſt 7. cum 19.*
Fr. Henricus Silvius, Apoſtolicus Ordinis Carmelitarum Vicarius.	VII.	15	Maii.	VII. Facienti quod in ſe eſt ex naturalibus, Deus ex certa lege dat gratiam; immo quoties quis paratus eſt ad dolendum de peccatis ex timore, vel ad conandum, Deus dat illi gratiam, qua illud faciat, ut oportet.	Cenſent, Molinam non recedere a doctrina Caſſiani.	*Videnda eſt 9. cum 21.*
	VIII.	19	Maii.	VIII. Ante receptionem gratiæ, in ipſa receptione, & poſt ejus receptionem propria laus, & induſtria libero arbitrio ſervanda eſt.	Cenſent, ex hac exigua concluſione pene totum Pelagianum dogma confirmari.	*Videnda eſt 9. cum 25.*
Fr. Franciſcus Bruſus, Ordinis S. Franciſci Procurator generalis.	IX.	26	Maii.	IX. Vocatio ad fidem, & excitatio fidelis ad pœnitentiam multum pendent a libero arbitrio ejus, qui vocatur, & excitatur.	Cenſent, hanc ſententiam P. Molinæ Caſſiani doctrinæ conſonam eſſe.	*Videnda eſt 11. cum 27.*
	X.	29	Maii.	X. Poteſt homo ſolis naturæ viribus diligere Deum ſuper omnia actu naturali abſoluto, cum propoſito amplius non peccandi lethaliter.	Cenſent, hanc fuiſſe ſententiam Caſſiani.	*Videnda eſt 11., & 29.*
	XI.	2	Junii.	XI. Poteſt homo ſolis naturæ viribus elicere actum attritionis, & contritionis naturalem, cum propoſito amplius non peccandi lethaliter.	Cenſent, Molinam conflaſſe aſſertionem ſuam ex erroribus Maſſilienſium, & accedere ad Pelagianum dogma.	*Videnda eſt 14., & 30.*
Fr. Joannes Baptiſta Plumbinus, Ordinis S. Auguſtini Procurator generalis.	XII.	5	Junii.	XII. Poteſt homo ſolis naturæ viribus reſiſtere cuilibet tentationi, & vincere quamlibet difficultatem pro ſervanda lege naturali, etiamſi mors ſubeunda ſit.	Cenſent, accedere ad Pelagianiſmum, & Semipelagianiſmum.	*Videnda eſt 14., & 31.*
	XIII.	9	Junii.	XIII. Donum perſeverantiæ conſiſtit in gratia habituali, & gratia excitante, cum qua Deus prævidit hominem operaturum.	Cenſent, hanc doctrinam non eſſe alienam ab illa, quam Maſſilienſes aſſerebant.	*Videnda eſt 16. cum 32.*
Fr. Gregorius Nunnius Coronel, Ordinis S. Auguſtini.	XIV.	12	Junii.	XIV. Datur in Deo Scientia media, qua Deus ante decretum ſuæ voluntatis cognoſcit, quid voluntas creata factura ſit, ſi in talibus circumſtantiis homo conſtituatur.	Cenſent, hanc doctrinam de Scientia media, & ejus neceſſitate eſſe eandem cum illa, quam Maſſilienſes excogitarunt ad extenuandam gratiam effectricem bonæ voluntatis.	*Videnda eſt 16. cum 33.*
D. Ludovicus de Creil, Doctor Sorbonæ Pariſienſis.	XV.	16	Junii.	XV. Ad actus fidei, ſpei, charitatis, & alios ſupernaturales, ſufficit gratia præveniens, vel excitans, & concurſus Dei generalis.	Cenſent, Molinam non recedere a ſemitis Pelagii.	*Videnda eſt 18. cum 34.*
	XVI.	20	Junii.	XVI. Gratia excitans fit adjuvans, & cooperans, quando, conſentiente jam libero arbitrio, ipſa influit in actus fidei.	Cenſent, hanc Molinæ opinionem obſcurare veram Chriſti gratiam, & coincidere cum errore Maſſilienſium.	*Videnda eſt 20. cum 35.*
Fr. Hyppolitus Servita, Senenſis, Epiſcopus Montis-peluſii.	XVII.	23	Junii.	XVII. Auxilium ex ſeipſo efficax admittere eſt error in fide; ſed auxilium dicitur efficax ab effectu.	Cenſent, hanc explicationem, a Molina traditam de auxilio efficaci, fuiſſe traditam a Semipelagianis.	*Videnda eſt 22. cum 36.*
	XVIII.	26	Junii.	XVIII. Si ab efficacia divini auxilii habet homo, quod conſentiat, periit libertas arbitrii ad ſalutem.	Cenſent, hac Molinæ argumentatione uſos fuiſſe Pelagianos.	*Videnda eſt 24. cum 37.*
Fr. Antonius Bovius, Regens Collegii Carmelitarum.	XIX.	30	Junii.	XIX. Si Deus ita prædefinit omnes actus non malos, ut ad illos per concurſum ſeipſo efficacem determinate ſtatuerit, periit manifeſte arbitrii libertas.	Cenſent, hanc propoſitionem, ut intelligitur in Molina, non eſſe alienam a Pelagianorum, & Semipelagianorum ſententia.	*Videnda eſt 28. cum 39.*
D. Jacobus le Boſſu, Ordinis S. Benedicti, Doctor Pariſienſis.	XX.	3	Julii.	XX. Prædeſtinatio, ut diſtinguitur a communi providentia, fuit dependens, tanquam a ratione, ſive conditione ſine qua non, a cooperatione liberi arbitrii.	Cenſent, hanc fuiſſe opinionem Semipelagianorum contra D. Auguſtinum.	*Videnda eſt 28. cum 39.*

Duæ aliæ habitæ ſunt Congregationes hoc anno coram Illuſtriſſimis S. R. E. Cardinalibus Aſculano, & Bellarmino, ad recognoſcendam hanc Cenſuram in viginti iſtas propoſitiones Molinæ.
Benedictus Juſtinianus Societatis exhibet Memoriale SS., in quo conqueruntur, multa in his imponi Molinæ.
Iterum exhibent aliud Memoriale nomine Molinæ.

Quarta Tabula Chronologica Congregationum de Auxiliis, Anni 1601., ſub SS. D. Clemente VIII. Romæ habitarum.

PRÆSIDENTES.

Præeſt F. Propertius Reſta de Talleacotio, Ordinis Minorum, Epiſcopus Geruntinenſis, & Cariathenſis, uſque ad 25. Congregationem 4. Maii.

Illo ægrotante, & mox defuncto, præfuit F. Julius Sanctucius de Monte Filatrano, Ordinis Minorum, Epiſcopus ſanctæ Agathæ Gothorum.

Aſſiſtunt alii.

CONSULTORES.

D. Lælius Landus Sueſſanus, Epiſcopus Neritonenſis.
F. Hyppolitus Servita, Senenſis, Epiſcopus Montis-peluſii.
F. Joannes de Rada, Procurator Generalis Ordinis S. Franciſci.
F. Joannes Bapt. Plumbinus, Procurator Generalis Ordinis Sancti Auguſtini.
F. Hieronymus Palanterius, Ordinis S. Franciſci, Regens Paduanus.
F. Gregorius Nunnius Coronel, Ordinis S. Auguſtini, Secretarius Congregationis.
F. Joannes Antonius Bovius, Regens Collegii Carmelitarum.
D. Jacobus Le Boſſu Gallus, Ordinis S. Benedicti, Doctor Sorbonicus.
D. Ludovicus de Creil, Gallus, Doctor Sorbonicus.

Ex parte Ordinis Prædicatorum.

F. Didacus Alvarez.
F. Thomas de Lemos.

Ex parte Societatis.

P. Petrus Arrubal.
P. Chriſtophorus Cobos, ſed in 7. Congregatione, & deinceps loco Patris Arrubal venit
P. Gregorius de Valentia.

CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	MATERIA.
I.	23	Januarii.	Sanctiſſimus præcipit, ut ambæ Partes audiantur, & examinetur, an Molina conveniat cum Pelagio, & Semipelagianis.
II.	25	Januarii.	Ex viginti Propoſitionibus, & Cenſuris, in præcedenti Tabula relatis, lectæ ſunt in hac Congregatione 1., & 2., & Cenſura in illas. 1. negat prævium Dei Concurſum. 2. affirmat, poſſibilem eſſe aſſenſum naturalem exhibitum rebus revelatis, ut revelatis, quem ſi homo eliciat, conſequitur gratiam, qua elicit talem aſſenſum, ut oportet ad ſalutem. In hac Congregatione Jeſuitæ contendebant, explicandum, quæ fuerit mens Pelagii.
III.	1	Februarii.	Fratres Prædicatores aſſerunt verbo, & ſcripto primam, & ſecundam Propoſitionem Molinæ eſſe Pelagianam, & Semipelagianam
			Patres Societatis negant, has propoſitiones, ut aſſeruntur a Molina, mereri illam cenſuram.
			Leguntur & exhibentur 3. & 4. propoſitio, & utriuſque cenſura.
V.	5	Februarii.	Fratres Prædicatores verbo, & ſcripto approbant Cenſuram in 3., & 4. propoſitiones.
			Præcipitur Patribus Societatis, ut in proxime futura Congregatione reſpondeant de 3., & 4. propoſitionibus.
VI.	8	Februarii.	PP. Societatis reſpondent ad Cenſuram contra 3. propoſitionem; inſtant, ut communicentur Scripta utriuſque partis, & una tantum Congregatio habeatur in ſeptimana. Leguntur 5., & 6. propoſitiones cum Cenſuris.
VII.	12	Februarii.	PP. Societatis reſpondent ad Cenſuram contra 4. 5., & 6. propoſitiones.
			FF. Prædicatores, quia jam de 4. dixerant, dixerunt de 5., & 6., verbo, & ſcripto approbantes Cenſuram in illas.
			Leguntur, & dantur 7., & 8. cum Cenſuris.
IX.	19	Februarii.	FF. Prædicatores verbo, & ſcripto approbant Cenſuram in 7., & 8. Patres Societatis illam reprobant.
			Leguntur 9., & 10. cum Cenſuris.
XI.	26	Februarii.	FF. Prædicat. verbo, & ſcripto approbant Cenſuras in 9., & 10, propoſitiones.
			PP. Societatis repugnant, & dicunt non eſſe Molinæ.... Leguntur, & dantur 11., & 12. cum Cenſuris in illas.
XIII.	12	Martii.	FF. Prædic. verbo, & ſcripto approbant Cenſuras in 11., & 12. propoſitiones.
			PP. Societatis negant, eſſe Molinæ, & ut habentur in Molina, negant mereri Cenſuram.
			Leguntur, & dantur 13, & 14. cum Cenſuris.
XV.	19	Martii.	FF. Prædic. approbant verbo, & ſcripto Cenſuram in 13., & 14. propoſitiones.
			PP. Societatis repugnant.... Leguntur 15., & 16. propoſitiones cum Cenſuris, & dantur Partibus.
XVII.	26	Martii.	FF. Prædicatores verbo, & ſcripto dicunt, ſe approbare Cenſuras in 15., & 16. eaſque confirmant.
			PP. Societatis dicunt, 15. nullam mereri Cenſuram; differunt reſponſionem ad decimam ſextam.
XIX.	2	Aprilis.	PP. Societatis reſpondent ad Cenſuram 16.
			Leguntur Propoſitiones 17., & 18. cum Cenſuris in illas., & dantur Partibus.
XXI.	9	Aprilis.	FF. Prædicatores verbo, & ſcripto conſentiunt Cenſuris in 17., & 18. Propoſitiones.
			PP. Societatis ſolo tuentur verbo Propoſitionem 17., nec dant ſcripta.
			Leguntur, & dantur Propoſitiones 19., & 20., & Cenſuræ in illas.
XXII.	16	Aprilis.	PP. Societatis reſpondent Cenſuræ in Propoſitionem 18.
			FF. Prædicatores verbo, & ſcripto profitentur, & probant, legitimas eſſe Cenſuras in 19., & 20. Propoſitiones.
XXIV.	30	Aprilis.	PP. Societatis reſpondent ad Cenſuram 19. Propoſitionis.
XXVI.	7	Maii.	PP. Societatis verbo, & ſcripto reſpondent pro 20. Propoſitione contra Cenſuram.
			Deputantur duo Epiſcopi ad Sanctiſſimum, Tuſculi agentem, pro ſubrogando Præſide in locum Epiſcopi Cariathenſis defuncti.

CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	DECISIONES.
			Decretum, non aliter agendum de mente Pelagii, quam conferendo propoſitiones Molinæ, & Pelagii.
IV.	3	Februarii.	Examinatæ ſunt defenſiones Patrum Societatis in communi, & actum de modo examinandi eaſdem in particulari; ut ſcilicet D. Le Boſſu referret Conſultoribus ſummam defenſionum, ſicut & rationes impugnantium Molinam, quorum omnium ſinguli Conſultores exemplaria manuſcripta penes ſe haberent.
VIII.	15	Februarii.	Cenſuerunt, rationes, quibus Patres Societatis volunt tueri primam propoſitionem Molinæ, qua negat concurſum prævium, eſſe nullas; & ideo perſiſtunt in Cenſura. Ita omnes, excepto P. Bovio, qui propoſitionem tuebatur, & P. Plumbino, qui dixit eſſe falſam, ſed non mereri Cenſuram.
X.	22	Februarii.	Expenſis rationibus, quibus Patres Societatis defendunt ſecundam propoſitionem, cenſuerunt, illas non excuſare eam a Cenſura. Ita omnes, exceptis PP. Plumbino, & Bovio.
	1	Martii.	Differtur examen rationum pro tertia propoſitione. Decernitur, habendam eſſe bis in hebdomada Congregationem.
XII.	8	Martii.	Diſcuſſis rationibus pro tertia propoſitione, decernunt, illas non excuſare; & ideo perſiſtunt in Cenſura omnes, exceptis PP. Plumbino, & Bovio.
XIV.	15	Martii.	Expendunt rationes pro quarta, & judicant eſſe nullas, & perſiſtunt in Cenſura, exceptis eiſdem.
XVI.	22	Martii.	Diſcuſſis rationibus pro quinta, cenſent, perſiſtendum in Cenſura, exceptis iiſdem, qui ſupra.
XVIII.	29	Martii.	Rationibus pro ſexta diſcuſſis, cenſent, nihilominus perſiſtendum in Cenſura, eiſdem exceptis.
XX.	5	Aprilis.	Expenſis rationibus pro ſeptima, omnes perſiſtunt in Cenſura, exceptis eiſdem duobus.
	12	Aprilis.	Prorogatur diſcuſſio rationum pro 8. Decernitur, ut DD. Epiſcopi adeant Sanctiſſimum, ut ſatisfaciant omnibus querelis PP. Societatis adverſus Congregationem: quod præſtiterunt die 13. Aprilis.
XXIII.	26	Aprilis.	Diſcuſſæ rationes pro 8. nullæ judicantur, & confirmatur Cenſura ab omnibus, illis duobus exceptis.
XXV.	4	Maii.	Examinatis rationibus pro 9., cenſent, perſiſtendum in Cenſura, eiſdem exceptis.
XXVII.	10	Maii.	Expenſis rationibus pro 10. cenſent, juſte fuiſſe cenſuratam, exceptis eiſdem.
XXVIII.	17	Maii.	Expendunt rationes pro 11. judicant eas invalidas, perſiſtunt in Cenſura, eiſdem exceptis.
XXIX.	24	Maii.	Examinantur defenſiones 12., & illis non obſtantibus, perſiſtunt in Cenſura, eiſdem exceptis.
XXX.	1	Junii.	Expendunt diligenter rationes pro 13., & cenſent, perſiſtendum in Cenſura, præfatis exceptis.
XXXI.	7	Junii.	Diſcutiunt rationes pro 14., & illis non obſtantibus, perſiſtunt in Cenſura, eiſdem exceptis.
XXXII.	22	Junii.	Diſcutiuntur rationes contra 15., & illis non obſtantibus, perſiſtunt in Cenſura, exceptis eiſdem.
XXXIII.	27	Junii.	Poſt expenſas rationes in Cenſuram 16., omnes, exceptis eiſdem, illam confimant.
	3	Julii.	Conveniunt Conſultores, deliberaturi de modo conficiendi Cenſuram, & decernunt, ponendas 1. ipſas propoſitiones verbis Molinæ, deinde Cenſuras, mox rationes Patrum Societatis pro defenſione propoſitionum, & ſolutiones Congregationis.
XXXIV.	5	Julii.	Defenſiones pro 17. propoſitione nullæ judicantur; & perſiſtunt in Cenſura, exceptis, qui ſupra.
XXXV.	12	Julii.	Rationes pro 18. judicantur invalidæ; & ideo cenſent, perſiſtendum in Cenſura, exceptis eiſdem.
XXXVI.	19	Julii.	Cenſuerunt, rationes allatas pro defenſione 19. non excuſare a Cenſura illata, eiſdem exceptis.
XXXVII.	ultim.	Julii.	Cenſuerunt, rationes PP. Societatis nihil obſtare quominus Cenſura in ultimam propoſitionem ſit legitima. Ita omnes, exceptis PP. Plumbino, & Bovio.
	4	Auguſti.	Sanctiſſimus præcipit, ut ad ſe veniant die ſexta.
	6	Auguſti.	Conſultores reddunt rationem omnium geſtorum Sanctiſſimo, qui contra Carmelitam diſputat.
	24	Octob.	Jubet Sanctiſſimus, ut ordinent Cenſuram, & revideant: ad quam reviſionem non vocentur RR. PP. Plumbinus, & Bovius.
XXXVIII.		Octob.	Revident Cenſuras in propoſitionem 1., & 2.
XXXIX.	30	Octob.	Revident Cenſuras in 3., & 4.
XL.	31	Octob.	Revident Cenſuras in 5. 6., & 7.
XLI.	2	Novemb.	Revident Cenſuras in 8. 9., & 10.
XLII.	3	Novemb.	Revident Cenſuram in undecimam.
XLIII.	6	Novemb.	Revident Cenſuras in 12., & 13.
XLIV.	7	Novemb.	Revident Cenſuras in 14., & 15.
XLV.	8	Novemb.	Revident Cenſuram in 16.
XLVI.	9	Novemb.	Revident Cenſuras in 17., & 18.
XLVII.	10	Novemb.	Revident Cenſuras in 19., & 20., interrogando RR. PP. Plumbinum, & Bovium, an velint ſubſcribere. Recuſant illi.
	19	Novemb.	Subſcribunt Cenſuræ jam ordinatæ.
	5	Decemb.	Dant Cenſuram Sanctiſſimo.

Quinta Tabula Chronologica Congregationum de Auxiliis Anni 1602., Romæ coram SS. D. Clemente VIII. habitarum.

PRÆSIDET.

SS. Dominus CLEMENS VIII.

CARDINALES.

Illuſtriſſimus Camillus Burgheſius.
Illuſtriſſimus Pompejus Arrigonius.

Ad 6. Congregationem vocati ſunt præterea.

Illuſtriſſimus Pinellus.
Illuſtriſſimus Aſculanus.
Illuſtriſſimus Sfondratus Sanctæ Cæciliæ.
Illuſtriſſimus de Avila.

Ad 55. vocati ſunt
Illuſtriſſimus Annas Deſcars Cardinalis De Givry.
Illuſtriſſimus Ferdinandus Taberna.
Illuſtriſſimus Anſelmus de Monopoli.

Ad 65. vocatus eſt etiam
Illuſtriſſimus Innocentius de Bufalo.

Ad 67. vocatus venit
Illuſtriſſimus Cardinalis du Perron.

Ad 69.
Illuſtriſſimus Cardinalis Aldobrandinus.
Illuſtriſſimus Bellarminus.
Illuſtriſſimus Blanchettus.

Ad 82.
Illuſtriſſimus Antonius Zapata.

EPISCOPI.

Reverendiſſimus D. Archiep. Armachanus.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus de Nardo.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus Sanctæ Agathæ Ordinis S. Franciſci.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus de Monte Peloſo Ord. Servorum.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus Aquilanus.

CONSULTORES.

F. Joan. Rada, Procurator gen. S. Franciſci.
F. Anſelmus de Monopoli, Procurator gen. Capucinorum.
F. Joan. Bapt. Plumbinus, Procurator gen. S. Auguſtini.
F. Joan. Anton. Bovius Regens della Tranſpontina.
F. Palanterius Ord. S. Franciſci.
F. Greg. Nunnius Coronel, Ord. S. Auguſt. Secretarius.
F. Anaſtaſius, Prior S. Pauli, Ord. S. Benedicti, Secretarius.
D. De Creil Doctor Sorbonicus.
D. Jacob le Boſſu, Ord. S. Bened., Doctor Sorbonicus.

Ex parte FF. Prædicatorum.
F. Hieronymus Xavierre, Generalis Ordinis.
F. Didacus Alvares, Regens in Minerva.
F. Thomas de Lemos, Præſentatus.

Ex parte Societatis.
P. Claudius Aquaviva, Generalis.
P. Gregorius de Valentia.
P. Petrus Arrubal.
P. Ferdinandus de Baſtida.
P. Joannes de Salas.

CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	MATERIA.	CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	DECISIONES.
Intimatur.	24	Februarii.	1. Quis majores vires ad bonum tribuat libero arbitrio, an S. Auguſtinus, an Molina? 2. An in libris S. Auguſtini legatur, conſtitutam eſſe a Deo legem infallibilem cum Chriſto Filio ſuo, ut quoties homo ſolis naturæ viribus fecerit totum, quod in ſe eſt, Deus illi tribuat gratiam; vel an id ſit de mente Sancti Auguſtini.				In hac prima Congregatione nihil deciſum. Solum ordinatur, ut ſeligerentur ſpeciales aliquæ propoſitiones Molinæ, conferendæ cum doctrina S. Auguſtini. Imponit Sanctiſſimus præceptum ſub pœna excommunicationis de ſecreto ſervando; & ſtatuit, ſequendum in omnibus S. Auguſtinum.
I.	20	Martii.	Sanctiſſimus 1. deſignat Secretarios: poſtea orationem habet prolixam; precatur Deum cum lacrymis; iterum orationem habet. Mox diſputant Alvares, & Valentia.				
	22	Aprilis.	Mittuntur ſeptem propoſitiones Molinæ, conferendæ cum doctrina S. Auguſtini, cujus loca 1., conſignabuntur in ſcriptis; deinde diſputabitur.	II.	8	Julii.	Egreſſis Generalibus Prædicatorum, & Societatis, ac diſputantibus, Conſultores ferunt ſuffragia, determinantes, non poſſe hominem in natura lapſa elicere actus veræ virtutis, etiam moralis, & ordinis naturalis. Duravit Congregatio a 12. ad 16.
	28	Aprilis.	Generalis FF. Prædicatorum conſignat Secretariis ſcriptum ex locis S. Auguſtini, contra ſeptem propoſitiones Molinæ.				
	5	Maii.	PP. Societatis dant Sanctiſſimo Scriptum ex locis S. Auguſtini pro illis ſeptem propoſitionibus, quarum 1. eſt: Utrum cum ſolo concurſu generali, abſque auxilio gratiæ, poſſit homo efficere bonum opus morale, quod comparatione ultimi finis ſit vere bonum, & vere virtutis opus.				
II.	8	Julii.	1. Ipſe Sanctiſſimus fuſe de hoc loquitur, & aliquandiu refellit Valentiam replicantem: mox diſputant Lemos, & Valentia.	III.	9	Julii.	Egreſſis partibus, determinant, non poſſe.
III.	9	Julii.	2. Utrum ſufficienter propoſitis myſteriis fidei, poſſit homo ſine gratia illis aſſentiri, ut revelatis, aſſenſu tamen naturali.	IV.	22	Julii.	Egreſſis partibus, determinant, non poſſe.
IV.	22	Julii.	3. Utrum homo edoctus, aſſenſum ſupernaturalem myſteriorum fidei eſſe neceſſarium, poſſit viribus naturalibus optare ita credere, conari, petere, ſatagere, ſe diſponere.	V.	23	Julii.	Egreſſis eiſdem, determinant, non eſſe ſervandum talem locum ante gratiæ receptionem, nec in ipſa receptione, vel poſt, niſi quatenus ille bonus uſus eſt effectus gratiæ.
V.	23	Julii.	4. Utrum ante receptionem gratiæ, in receptione illius, & poſt ejus receptionem, ita ſervandus ſit locus libero arbitrio, ut ei propria induſtria, & laus relinquatur.	VI.	6	Auguſti.	Egreſſis eiſdem, cenſent Conſultores, non poſſe.
VI.	6	Auguſti.	5. Utrum ſine gratia poſſit homo actum naturalem attritionis, & contritionis elicere.				
VII.	19	Auguſti.	6. Utrum ſine gratia poſſit homo lapſus elicere actum naturalem dilectionis Dei ſuper omnia.	VIII.	20	Auguſti.	Deciſum, non poſſe.
IX. Diſputatio 8.	2	Septemb.	7. Utrum ſine gratia poſſit homo lapſus reſiſtere cuilibet tentationi, etiam gravi, & vincere quamcunque difficultatem, etiamſi mors ſit toleranda.	X.	3	Septemb.	Determinatum, non poſſe.
XI. Diſputatio 9.	30	Septemb.	Utrum in libris S. Auguſtini legatur, conſtitutam eſſe a Deo legem dandi infallibiliter gratiam cuicumque facienti, quod in ſe eſt, ex viribus naturæ.	XII.	1	Octob.	Non inveniri talem legem in S. Auguſtino; immo eſſe falſam abſolute cenſuerunt.
XIII. Diſputatio 10.	18	Novemb.	Utrum Molina cum Caſſiano conveniat in quatuordecim ſequentibus propoſitionibus, quarum 1., & 2. diſputatæ fuerunt in hac Congregatione. 1. Eſt, quod homo habeat in natura lapſa naturale judicium ad cognoſcendum bonum, & malum, & naturalem facultatem ad utrumque amplectendum. Diſputarunt Lemos, & Arrubal.	XIV.	19	Novemb.	Deciſum, Molinam in his propoſitionibus falſis, & erroneis convenire cum Caſſiano.
			2. Eſt, quod gratia illuminans, vocans, & excitans ſufficiat ad ſalutem.	XVI.	10	Decemb.	Deciſum, convenire Molinam cum Caſſiano in his propoſitionibus; quæ tamen ſunt contra fidem.
XV. Diſputatio 11.	9	Decemb.	Utrum Molina cum Caſſiano conveniat in 3., & 4. propoſitionibus. 3. Eſt, quod poſſit homo ex facultate ſola naturæ diligere Deum ſuper omnia. 4. Eſt, quod Deus exſpectet noſtros conatus, quodque aliquando non præveniat.	XVIII.	17	Decemb.	Determinatum eſt, propoſitiones illas eſſe falſas, & hæreticas, & in illis Molinam cum Caſſiano convenire.
XVII. Diſputatio 12.	16	Decemb.	Utrum Molina cum Caſſiano conveniat in 5., & 6. propoſitionibus. 5. Eſt, quod Deus quodammodo occaſiones quærat, & exſpectet, ut datio, & elargitio ſuæ gratiæ rationabilis videatur. 6. Eſt, quod homo in natura lapſa ſufficientes vires habeat ad reſiſtendum gravibus tentationibus, & ad ſuperanda ſingula difficilia.				

o

Sexta Tabula Chronologica Congregationum de Auxiliis, Anni 1603., Romæ coram SS. D. Clemente VIII. habitarum.

P R Æ S I D E T.

SS. Dominus CLEMENS VIII.

C A R D I N A L E S.

Illuſtriſſimus Camillus Burgheſius.
Illuſtriſſimus Pompejus Arrigonius.

Ad 6. Congregationem vocati ſunt præterea

Illuſtriſſimus Pinellus.
Illuſtriſſimus Aſculanus.
Illuſtriſſimus Sfondratus Sanctæ Cæciliæ.
Illuſtriſſimus de Avila.

Ad 55. vocati ſunt

Illuſtriſſimus Annas Deſcars Cardinalis De Givry.
Illuſtriſſimus Ferdinandus Taberna.
Illuſtriſſimus Anſelmus de Monopoli.

Ad 65. vocatus eſt etiam

Illuſtriſſimus Innocentius de Bufalo.

Ad 67. vocatus venit

Illuſtriſſimus Cardinalis du Perron.

Ad 69.

Illuſtriſſimus Cardinalis Aldobrandinus.
Illuſtriſſimus Bellarminus.
Illuſtriſſimus Blanchettus.

Ad 82.

Illuſtriſſimus Antonius Zapata.

E P I S C O P I.

Reverendiſſimus D. Archiep. Armachanus.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus de Nardo.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus Sanctæ Agathæ, Ordinis S. Franciſci.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus de Monte Peloſo, Ord. Servorum.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus Aquilanus.

C O N S U L T O R E S.

F. Joan. Rada, Procurator gen. S. Franciſci.
F. Anſelmus de Monopoli, Procurator gen. Capucinorum.
F. Joan. Bapt. Plumbinus, Procurator gen. S. Auguſtini.
F. Joan. Anton. Bovius, Regens della Tranſpontina.
F. Palanterius, Ord. S. Franciſci.
F. Greg. Nunnius Coronel, Ord. S. Auguſt., Secretarius.
F. Anaſtaſius, Prior S. Pauli, Ord. S. Benedicti, Secretarius.
D. De Creil, Doctor Sorbonicus.
D. Jacob le Boſſu, Ord. S. Bened., Doctor Sorbonicus.

Ex parte FF. Prædicatorum.

F. Hieronymus Xavierre, Generalis Ordinis.
F. Didacus Alvares, Regens in Minerva.
F. Thomas de Lemos, Præſentatus.

Ex parte Societatis.

P. Claudius Aquaviva, Generalis.
P. Gregorius de Valentia.
P. Petrus Arrubal.
P. Ferdinandus de Baſtida.
P. Joannes Salas.

CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	M A T E R I A.	CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	D E C I S I O N E S.
XIX.	20	Januarii.	Utrum Molina cum Caſſiano conveniat in 7., & 8. propoſitionibus? 7. eſt, quod illud dictum D. Pauli 1. ad Corinthios 10. *Fidelis Deus, qui non patietur vos tentari ſupra id quod poteſtis*, intelligitur, quatenus Deus protegit, incitat, cooperatur; non autem quod det vires. 8. eſt, quod ante receptionem, in ipſa receptione, ſervanda ſit laus libero arbitrio.	XX.	21	Januarii.	Cenſuerunt, Molinam cum Caſſiano in illis erroribus convenire.
XXI. Diſputatio 15.	27	Januarii.	Utrum Molina cum Caſſiano conveniat in 9. propoſitione, quæ eſt, quod ad donum perſeverantiæ nihil aliud requiratur, quam gratia habitualis, & auxilium ſufficiens?	XXII.	28	Januarii.	Cenſuerunt, convenire, & propoſitionem eſſe erroneam.
XXIII. Diſputatio 16.	17	Februarii.	Utrum Molina cum Caſſiano conveniat in 10., & 11. propoſitionibus. 10. eſt, quod omnia ab eo dicta de conatu liberi arbitrii reducantur ad actus neceſſarios ad juſtificationem: 11. vero eſt, quod homini ex naturalibus conanti detur gratia, ita tamen ut conatus illi non ſint meritorii gratiæ, nec ſemper neceſſarii.	XXIV.	18	Februarii.	Cenſuerunt, in his propoſitionibus, quæ ſunt Semipelagianæ, convenire cum Caſſiano.
XXV. Diſputatio 17.	14	Aprilis.	Utrum Molina cum Caſſiano conveniat in 12., & 13. propoſitionibus? 12. eſt, quod propter bona opera naturalia detur gratia; & quod tamen uterque eodem modo temperet hanc propoſitionem, dicendo videlicet, illa opera non eſſe ullo modo meritoria. 13. eſt, quod poſſit homo medicum quærere, & ſanitatem deſiderare.	XXVI.	15	Aprilis.	Cenſuerunt, Molinam in his propoſitionibus, quæ ſunt Semipelagianæ, convenire cum Caſſiano.
XXVII. Diſputatio 18.	5	Maii.	Utrum Molina cum Caſſiano conveniat in ultima propoſitione, quod prædeſtinatio non ſit mere gratuita reſpectu omnium, qui gloriam conſequuntur; ſed tantum reſpectu aliquorum?	XXVIII.	6	Maii.	Cenſuerunt, Caſſianum, & Molinam æqualiter in hac propoſitione erraſſe.
XXIX. Diſputatio 19.	9	Junii.	An Concilium Tridentinum ſeſſione 14., cap. 4. & can. 5. obſtet iis, quæ de attritione, & contritione docet Molina?	XXX.	10	Junii.	Cenſuerunt, obſtare.
XXXI. Diſputatio 20.	23	Junii.	An bona opera noſtra moralia, nedum bona ex genere, & objecto, ac ex officio, & nedum ſemota omni mala circumſtantia; ſed e contra veſtita omnibus bonis circumſtantiis, non dicantur bona; nec ſecundum Deum auctorem naturæ, & gratiæ; nec ad pietatam pertinere; niſi ſint facta ex motivo fidei, & pietatis ſupernaturalis, quamvis facta ſint, ſuppoſita fide, & intuitu, & conſideratione juſtitiæ Dei ſcelera punientis, & beneficiorum Dei miſerentis, & tam copioſe præmiantis, & præſertim conſideratione beneficii effuſionis proprii ſanguinis in cruce pro nobis?	XXXII.	24	Junii.	Cenſuerunt, illos actus ſpectare ad pietatem; contrariam vero doctrinam Molinæ a Catholicorum Scholis explodendam.
XXXIII. Diſputatio 21.	10	Novemb.	An ea omnia, quæ Molina docet circa actus omnes, qui elici poſſunt a libero arbitrio, ſimul cum his, quæ de lege dicit, ea omnia dicat, & aſſerat in ordine, & ad effectum juſtificationis; & an ex iis, quæ de libero arbitrio, & de lege affirmat, reſultet immediata, & proxima, vel remota præparatio ad juſtificationem, & gratiam? Diſputarunt Baſtida, & Salas contra Lemos.	XXXIV.	11	Novemb.	Cenſuerunt, Molinæ doctrinam eſſe expreſſam doctrinam Maſſilienſium; præcipue vero, quæ dixerat Salas.
XXXV. Diſputatio 22.	18	Novemb.	An liberum arbitrium, & gratia ſint duæ cauſæ partiales ad eumdem actum perficiendum?	XXXVI.	19	Novemb.	Cenſuerunt, non eſſe ponendos iſtos concurſus partiales.
XXXVII. Diſputatio 23.	25	Novemb.	An quod liberum arbitrium, conſideratum ex ſe, ſeparatum a gratia, nihil habeat a Deo, niſi poſſibilitatem illam, quam Deus tribuit libero arbitrio ab initio, ſit ex ſententia expreſſa S. Auguſtini, aut ex illo colligi poſſit? An potius conveniat cum Pelagio relato a D. Auguſt. lib. De gratia Chriſti cap. 3., & ſequentibus?	XXXVIII.	26	Novemb.	Cenſuerunt, Molinam omnino convenire cum Pelagio, & ſtatum cauſæ illius ſæculi eſſe eundem cum hoc, quem Molina, & ejus defenſores proponebant, & defendebant.
XXXIX. Diſputatio 24.	8	Decemb.	Quid intelligat Molina, dum dicit, quod in actibus elicitis ex ſola facultate naturali, reſpicientibus fidem, ſpem, & charitatem in Deum, Deus inſerit ſe, & elevat eos, & facit ſupernaturales? An ſolum intelligat, quod Deus elevet ipſoſmet actus, ex ſola naturali facultate factos, & faciat eos ſupernaturales? An vero quod poſt habitos illos actus, ex ſola facultate naturali factos, elevet potentiam ipſam, ut alios faciat, nedum naturales, ſed etiam ſupernaturales? Et an in hoc ſecundo ſenſu, ſtante doctrina Molinæ, hanc elevationem Deus faciat intuitu, & contemplatione actuum, ex ſola naturali facultate elicitorum? Et an quid amplius tribuat Deus actibus factis, & elicitis ex ſola naturali facultate, quando inſerit ſe; quia jam facti ſunt a credente in Deum, & ſperante in Deum, & amante Deum ſuper omnia? Et ſi Deus elevet potentiam, ut actus ſupernaturales novos faciat, cum jam potentia ex facultate naturali poſſit credere, ſperare, amare, dolere de peccatis cum propoſito, & deliberatione amplius non peccandi, & potius ſubire mortem, quam Deum offendere, & in ſumma conteri, & atteri propter Deum; an per iſtam inſertionem aliquid amplius aſſequatur potentia, quam ut facilius hæc omnia facere poſſit? Quid ſit ſupernaturalitas, quam ſecundum Molinam aſſequitur potentia, vel aſſequuntur actus, ex potentia naturali facti, boni ratione objecti, & officii, nulla mala circumſtantia veſtiti, ſed omnibus bonis circumſtantiis, & in ſumma facti a credente in Deum, a ſperante in Deum, ab amante Deum, a dolente illum offendiſſe, cum deliberatione eum amplius non offendendi, quando Deus ſe illis inſerit, & eos elevat?	XL.	13	Decemb.	Reſponderunt, Molinam exiſtimare, quod per illam inſitionem, ſive inſertionem, eleventur ſoli actus, & iidem, qui prius eliciti ſunt ex ſolis viribus naturæ. Reſponderunt, in doctrina Molinæ Deum facere talem elevationem intuitu actuum naturalium. Reſponderunt, Molinam velle, quod Deus det illis actibus ſupernaturalitatem, quamvis in rei veritate hoc implicet. Reſponderunt, ſecundum Molinam Deum tribuere illis actibus, non autem potentiæ, ſupernaturalitatem, per hoc quod ſe inſerit. Reſponderunt, iſtos actus in rei veritate eſſe ſupernaturales, & non poſſe elici a potentia naturali; & oppoſitum, quod Molina aſſerit, eſſe hæreſim Pelagianorum.

Hoc anno Ferdinandus Comes ſcribit ad Sanctiſſimum de Concordia.

Septima Tabula Chronologica Congregationum de Auxiliis Anni 1604., Romæ coram SS. D. Clemente VIII. habitarum.

PRÆSIDET.

SS. Dominus CLEMENS VIII.

CARDINALES.

Illuſtriſſimus Camillus Burgheſius.
Illuſtriſſimus Pompejus Arrigonius.

Ad 6. Congregationem vocati ſunt præterea.

Illuſtriſſimus Pinellus.
Illuſtriſſimus Aſculanus.
Illuſtriſſimus Sfondratus Sanctæ Cæciliæ.
Illuſtriſſimus de Avila.

Ad 55. vocati ſunt
Illuſtriſſimus Annas Deſcars Cardinalis De Givry.
Illuſtriſſimus Ferdinandus Taberna.
Illuſtriſſimus Anſelmus de Monopoli.

Ad 65. vocatus eſt etiam
Illuſtriſſimus Innocentius de Bufalo.

Ad 67. vocatus venit
Illuſtriſſimus Cardinalis du Perron.

Ad 69.
Illuſtriſſimus Cardinalis Aldobrandinus.
Illuſtriſſimus Bellarminus.
Illuſtriſſimus Blanchettus.

Ad 82.
Illuſtriſſimus Antonius Zapata.

EPISCOPI.

Reverendiſſimus D. Archiep. Armachanus.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus de Nardo.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus Sanctæ Agathæ Ordinis S. Franciſci.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus de Monte Peloſo Ord. Servorum.
Reverendiſſimus D. Epiſcopus Aquilanus.

CONSULTORES.

F. Joan. Rada, Procurator gen. S. Franciſci.
F. Anſelmus de Monopoli, Procurator gen. Capucinorum.
F. Joan. Bapt. Plumbinus, Procurator gen. S. Auguſtini.
F. Joan. Anton. Bovius Regens della Tranſpontina.
F. Palanterius Ord. S. Franciſci.
F. Greg. Nunnius Coronel, Ord. S. Auguſt. Secretarius.
F. Anaſtaſius, Prior S. Pauli, Ord. S. Benedicti, Secretarius.
D. De Creil Doctor Sorbonicus.
D. Jacob le Boſſu, Ord. S. Bened., Doctor Sorbonicus.

Ex parte FF. Prædicatorum.
F. Hieronymus Xavierre, Generalis Ordinis.
F. Didacus Alvares, Regens in Minerva.
F. Thomas de Lemos, Præſentatus.

Ex parte Societatis.
P. Claudius Aquaviva, Generalis.
P. Gregorius de Valentia.
P. Petrus Arrubal.
P. Ferdinandus de Baſtida.
P. Joannes de Salas.

CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	MATERIA.	CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	DECISIONES.
XLI. Diſputatio 25.	20	Januarii.	Utrum ſit de expreſſa S. Auguſtini ſententia, aut ſaltem de ejus mente, vel potius contra ipſius doctrinam, quod interna vocatio ad finem multum pendeat a libero arbitrio ejus, qui vocatur, licet donum Dei ſit? Et, an interna vocatio fidelis ad pœnitentiam multum pendeat a miniſtris Eccleſiæ?	XLII.	21	Januarii.	Cenſuerunt, eſſe contra doctrinam Sancti Auguſtini, dicere, quod interna vocatio pendeat a libero arbitrio, vel a Miniſtris Eccleſiæ.
XLIII. Diſputatio 26.	16	Februarii.	Utrum, dum ſumus in via, ſemper in manu liberi arbitrii noſtri poſita ſit noſtra ſalus, perque nos ipſos ſtet; quod ad Deum non convertamur? Diſputarunt PP. Alvares, & Baſtida, quia ægrotabat Lemos.	XLIV.	17	Februarii.	Cenſuerunt, illam propoſitionem (ſemper, dum ſumus in via, in manu arbitrii noſtri poſita eſt noſtra ſalus) eſſe Pelagianam.
XLV. Diſputatio 27.	22	Martii.	Utrum ſit vera hæc propoſitio Molinæ: Deus leges ordinarias donorum ſuorum, adultis diſtribuendorum, magna ex parte uſui liberi arbitrii accommodat?	XLVI.	27	Martii.	Cenſuerunt, eſſe contra D. Paulum, & Auguſtinum.
XLVII. Diſputatio 28.	21	Aprilis.	Utrum hæc propoſitio Molinæ ſit falſa: Deus effectualiter exigit ab homine, ut prius faciat, quod in ſe eſt, antequam fidem donet; quamvis enim Deus fidem non conferat propter illa, quæ antecedunt; nihilominus niſi illa antecedant, conferre illam non ſolet?	XLVIII.	23	Aprilis.	Cenſuerunt, iſtam propoſitionem eſſe dogma Pelagianorum.
XLIX. Diſputatio 29.	30	Aprilis.	Actum fuit de hac propoſitione: Præſuppoſito, quod actus eliciti a libero arbitrio ex facultate naturali credendi in Deum, ſperandi in Deum, diligendi Deum ſuper omnia, pœnitendi de peccatis cum propoſito, & deliberatione amplius non peccandi, ſuperandi nedum minores, ſed etiam graves tentationes, vel ſaltem cohibendi conſenſum, ne gravibus tentationibus ſuccumbat; & quod omnes illi actus ſint eliciti, nedum ſemota omni mala circumſtantia, ſed veſtiti omni bona circumſtantia tam ratione objecti, quam officii; & quod ſint eliciti intuitu, & contemplatione omnipotentiæ Dei ſcelera punientis, & præmiantis virtutes; & quod iſti actus ſint nedum naturales, ſed etiam quoad ſubſtantiam ipſorum actuum, ſecundum Molinam ſint ſupernaturales: an ſint, prout ad ſalutem oportet, ſuppoſita lege, quod facienti, quod in ſe eſt, Deus det gratiam.	L.	1	Maii.	Cenſuerunt, actus illos, iis omnibus ſuppoſitis (quamvis ſint falſa, & hæretica) eſſe, prout ad ſalutem oportet.
LI. Diſputatio 30.	7	Maii.	In quo differant motivum pietatis Chriſtianæ, & motivum, quod actus fiant intuitu, & contemplatione bonitatis, & juſtitiæ Dei, ex timore, & amore Dei etiam ſuper omnia.	LII.	8	Maii.	Cenſuerunt, hæc duo motiva non differre; & liberum arbitrium ex ſolis naturæ viribus non poſſe illos actus ob aliquod ex his motivis elicere; & contrarium eſſe Pelagianum.
LIII. Diſputatio 31.	28	Maii.	An quando intellectus proponit voluntati Deum amandum & colendum eſſe, ut ſumme bonum, ut ſumme juſtum, præmiantem virtutem præmio vitæ æternæ, & ut qui pro nobis vitam & ſanguinem profudit, & ſcelera punientem æterna damnatione, poſſit dici quod proponat tanquam objectum naturale tantum, aut etiam ſupernaturale, aut tanquam indifferens ad actum naturalem & ſupernaturalem.	LIV.	29	Maii.	Cenſuerunt, intellectum ſic proponentem proponere motivum ſupernaturale.
LV. Diſputatio 32.	30	Junii.	An quando intellectus proponit voluntati Deum, ut ſupra, proponat tanquam rem ad fidem pertinentem, & ſic tanquam objectum fidei.	LVI.	2	Julii.	Cenſuerunt, proponere tanquam objectum fidei.
LVII. Diſputatio 33.	26	Julii.	Præſuppoſito, quod in via Molinæ liberum arbitrium, & gratia ſint duæ cauſæ partiales, & quod liberum arbitrium nihil habeat a gratia, niſi poſſibilitatem naturalem, quam Deus in ſua creatione ei dedit; a ſe autem habeat, ut poſſit aſſentiri omnibus myſteriis fidei revelatis, tanquam a Deo revelatis, & quia a Deo revelata ſunt, & ſic quod poſſit credere, ſperare, & amare Deum ſuper omnia, atteri, & conteri de peccatis commiſſis cum propoſito amplius non peccandi, poſſitque nedum minores, ſed etiam graves tentationes ſuperare, vel ſaltem cohibere conſenſum, ne gravibus tentationibus conſentiat, & in ſumma exercere omnia bona, non ſolum bona ratione objecti, & officii, ſed quæ ſint bona ex omnibus circumſtantiis, & hæc omnia facere intuitu bonitatis Dei præmiantis, & juſtitiæ punientis, & ſic ex timore, & amore Dei: a gratia autem habeat motivum, videlicet, quod hæc fiant ex motivo pietatis Chriſtianæ: quænam ex iſtis duabus cauſis partialibus in juſtificatione præponderet, ſuppoſita præſertim lege, quod facienti, quod in ſe eſt, Deus det gratiam; & ſuppoſita opinione Molinæ, quod liberum arbitrium determinet ipſam gratiam; eamque, cum vult, poſſit reſpuere, & vanam reddere.	LVIII.	27	Julii.	Cenſuerunt, juxta Molinam liberum arbitrium præponderare; ſed juxta S. Auguſtinum & juxta Catholicam veritatem, gratiam in his actibus præponderare, & prævalere.
LIX. Diſputatio 34.	27	Octob.	An ſit ſententia S. Auguſtini, quod ante Decretum abſolutum Divinæ voluntatis detur in Deo cognitio certa, & infallibilis contingibilium dependentium a cauſa libera, qualem Molina per Scientiam mediam Deo tribuit. Baſtida noluit attingere punctum difficultatis; ſed voluit probare, quod Deus cognoſceret contingentia futura conditionate: quod tamen nullus negabat.	LX.	29	Octob.	Cenſuerunt, Scientiam mediam non fuiſſe a S. Auguſtino aſſertam; immo fuiſſe ipſiſſimum Pelagianorum, & Semipelagianorum dogma.
LXI. Diſputatio 35.	29	Novemb.	Actum eſt de eodem dubio. Baſtida noluit ad punctum difficultatis accedere; ſed ſolum voluit probare, quod Deus certa illa contingentia conditionate futura cognoſcat: quod nemo negabat.	LXII.	30	Novemb.	Idem cenſuerunt.
LXIII. Diſputatio 36.	6	Decemb.	Actum de eodem dubio. Baſtida conatus eſt probare, quod Deus illa cognoſcat ante Decretum abſolutum ſuæ voluntatis.	LXIV.	7	Decemb.	Idem cenſuerunt.

Octava Tabula Chronologica Congregationum de Auxiliis, Anni 1605., & 1606. uſque ab finem Diſputationum coram Clemente VIII., & Paulo V.

PRÆSIDET.	CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	MATERIA.	CONGREGATIO.	DIES.	MENSIS.	DECISIONES.
SS. Dominus CLEMENS VIII.	LXV. Diſputatio 37.	4	Januarii.	An in præſenti diſputatione, in qua tractatur, Utrum Deus ante Decretum prædeſtinationis habeat ſcientiam futurorum contingibilium dependentium a cauſa libera, ſtatuendum ſit, unicum eſſe Decretum Dei, quo decernat, velle ſalvare Petrum; an vero præſupponendum ſit aliud, quo ſua Divina Majeſtas decernat conditionaliter, illum ſalvare, ſi ponatur in tali rerum ordine, & datis talibus auxiliis ipſe bene utatur?	LXVI.	5	Januarii.	Cenſuerunt, unum eſſe Decretum, & nullo modo admitti poſſe aliud, ut admittit Molina.
Clemens VIII. moritur 4. Martii.								
	LXVII. Diſputatio 38.	21	Januarii.	An bonus uſus Divinorum auxiliorum proveniat a ſola innata libertate; an vero a gratia Dei, quæ facit, ut homo bene utatur dictis auxiliis?	LXVIII.	22	Januarii.	Cenſuerunt, eſſe ſententiam Pelagianorum, quod bonus uſus auxiliorum a ſola libertate, & non ab ipſa gratia proveniat.
Eligitur Leo XI. qui paulo poſt moritur.	LXX. Diſp. 39., quæ fuit 2. Congregatio, & prima Diſput. ſub Paulo V.	20	Septemb.	Actum fuit de Scripto, olim a Clemente VIII. in quindecim Capita diviſo; & concedentibus adverſariis omnia alia in dicto Scripto contenta, ſolum actum fuit de quinto Capite - An videlicet ſit doctrina S. Auguſtini, quod gratia efficax habeat ſuam efficaciam ab omnipotentia Dei, & a dominio, quod ſua Divina Majeſtas habet in voluntates hominum? De Gratia, & libero Arbitrio cap. 14., & 20. De Corrept., & Gratia cap. 5. cap. 8., & cap. 14. De Gratia Chriſti cap. 24. In Pſalmum 134. De Dono perſeverantiæ cap. 13.	LXIX. Sub Paulo V. 1.	14	Septemb.	Actum eſt de ſtatu cauſæ, & modo procedendi.
Eligitur Paulus V. 16. Maii.								Decrevit Pontifex, agendum primum de Scripto Clementis VIII., in quindecim Capita diviſo.
	LXXII. Sub Paulo V. 4. Diſputatio 40.	12	Octob.	An Deus ſua efficaci gratia moveat hominis voluntatem ad actus liberos bonos, non ſolum interius ſuadendo, invitando, excitando, aut aliter moraliter attrahendo; ſed etiam vere, active, proprie; ſalva tamen humana libertate?	LXXI. Sub Paulo V. 3.	21	Septemb.	Cenſuerunt, hanc eſſe ſententiam D. Auguſtini, quæ in illis quindecim Capitibus, præſertim in quinto exprimitur.
	LXXIV. Sub Paulo V. 6. Diſputatio 41.	26	Octob.	Utrum gratia efficax, qua Deus movet voluntatem vere, active, proprie ad actus bonos liberos, convenienter ab aliquibus Scholaſticis phyſice prædeterminare dicatur? Actum præcipue ex Scriptura.	LXXIII. Sub Paulo V. 5.	15	Octob.	Cenſuerunt, Deum non ſolum moraliter, ſed etiam vere, active, proprie movere libertatem ad actus liberos bonos, ſalva eorum libertate.
	LXXV. Sub Paulo V. 7. Diſputatio 42.	9	Novemb.	Actum fuit de mente Concilii Tridentini, præſertim Seſs. *6.* Can. 4. in illis verbis: *motum, & excitatum a Deo*.	LXXVII. Sub Paulo V. 9.	29	Novemb.	Cenſuerunt, gratiam efficacem poſſe vocari phyſice prædeterminantem; neque obſtare, immo potius favere Tridentinum, & Auguſtinum.
	LXXVI. Sub Paulo V. 8. Diſputatio 43.	22	Novemb.	Actum fuit de Gratia efficaci ex mente Divi Auguſtini.				
	LXXVIII. Sub Paulo V. 10. Diſputatio 44.	14	Decemb.	Actum fuit de Gratia efficaci ex Sanctis Patribus, tum Græcis, tum Latinis.	LXXIX. Sub Paulo V. 11.	3	Januarii.	Cenſuerunt, Patres Latinos, & Græcos non præjudicare, immo favere gratiæ prædeterminanti.
	LXXX. Sub Paulo V. 12.	10	Januarii.	Actum fuit de Gratia efficaci, præſertim ex convenientia cum Calvino.	LXXXII. Sub Paulo V. 14.	1	Februarii.	Cenſuerunt, eſſe magnam differentiam inter Catholicos admittentes gratiam de ſe efficacem, & Calviniſtas; nec rationes allatas ab adverſariis aliquid efficere.
	LXXXI. Sub Paulo V. 13. Diſputatio 45.	25	Januarii.	Iterum ex rationibus.				
	LXXXIII. Sub Paulo V. 15. Diſputatio 46.	15	Februarii	De eadem Gratia efficaci ex Sancto Thoma.	LXXXV. Sub Paulo V. 17.	1	Martii.	Cenſuerunt, Scholaſticos Doctores, maxime Sanctum Thomam, & alios, favere gratiæ per ſe efficaci.
	LXXXIV. Sub Paulo V. 16. Diſputatio 47.	22	Februarii.	De eadem Gratia efficaci ex Doctoribus Scholaſticis.				

Finis Diſputationum.